

สันติฯ จัดงาน“สืบสานบ้นทิตตบญนิยม”ครั้งที่ ๑ รวบรวมเหล่าบ้นทิตทั้งเก่าและใหม่ ใส่ชุดครุยบำเพ็ญประโยชน์

หนึ่งน้อยทยอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวสโศก

ฉบับที่ ๒๕๕(๓๑๗) ปักษ์หลัง มกราคม ๒๕๕๐

งานสืบสานบ้นทิตตบญนิยม ครั้งที่ ๑

ณ ชุมชนสันตือโสศก

เกิดขึ้นเมื่อ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๐ “Are you ready..... Yes,เลือดพี่... เลือดน้อง... สืบสาน...บ้นทิต...บุญนิยม” (อ่านต่อหน้า ๖)

ธรรมะ เพื่อท่าน

กว่าจะได้มีพระพุทธรูปธรรมนิมิต พระพุทธรูป
แกะสลักหินทรายองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย
(อ่านต่อหน้า ๔)

ตัวแทนครูและนักเรียนหลายแห่ง มาจัดงานสันตือโสศก เพื่อศึกษาวิถีชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง

เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๕ ม.ค. ๒๕๕๐ คณะครูและนักเรียนซึ่งเป็นตัวแทนจากหลายโรงเรียนในโครงการวิจัยและพัฒนากระบวนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม โดยอาศัยแนวทางพระบรมราชาบาท เรื่อง (อ่านต่อหน้า ๑๐)

น.๔ ทุ่งทาน รอยยิ้ม

■ นร.จากโรงเรียน ๔ แห่ง มาแสดงผลงานของแต่ละโรงเรียน จากที่เคยมาอบรมที่สันตือโสศก ↓

■ นร.สีมาอโศก กำลังวาดรูปในงานวันเด็กแห่งชาติ →

รุ่นพี่นำคุณธรรมจัดวันเด็ก เน้นการใช้ชีวิตพอเพียง

พ่อท่านให้โศลกธรรมประจำงานวันเด็กปีนี้คือ “เด็กที่ไม่ปฏิบัติธรรม ไม่อาจได้พบสวรรค์จริง” ซึ่งก็โดนใจหลายคน เพราะ (อ่านต่อหน้า ๗)

ข่าวโศก

รายปักษ์

ขบวนการกลุ่ม หรือ กลุ่ม!?

ขบวนการกลุ่ม มีใช้การเอาคนมารวมกันทำกิจกรรมเท่านั้น

เราต้องคำนึงถึงผลของขบวนการด้วยว่า จะต้องพัฒนาจิตวิญญาณของคนให้ดีขึ้น เช่นถ้าเป็นเด็กนักเรียนสามัญศึกษาเวลาเอามารวมกลุ่มกันแล้ว ทำให้เด็กๆ อยากรู้ อยากทำดี อยากรู้อยากเห็น มีความต้องการที่จะทำดี หรือต้องการอยู่วัดช่วยงานกลุ่มมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม

แต่ถ้าเอาเด็กมารวมรวมกัน โดยใช้ชื่ออ้างว่าขบวนการกลุ่ม แต่ทำให้เด็กที่อยากรู้ อยากทำดี ไม่อยากทำดีกว่าเดิม เพราะกลัว ขบวนการของเด็กด้วยกันจะว่าเอา หรือ ทำให้เด็กที่อยากรู้อยากเห็น พอได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ กลับอยากออกจากวัดตามเพื่อนๆ ไป

ขบวนการกลุ่มที่พาให้คนเสื่อมจากความดี ก็คือขบวนการก่อการร้ายนั่นเอง เป็นขบวนการกลุ่ม เพราะจิตตกต่ำลง

แล้วเราเป็นคนหนึ่งหรือไม่ ที่กำลังส่งเสริมขบวนการก่อการร้ายโดยไม่รู้ตัว แม้ตัวจะอยู่ในวัด หรือเป็นคนชมชนบุญนิยมอยู่ก็ตาม.

ศูนย์สุขภาพ

ผู้สูงอายุที่ญี่ปุ่น

(ตอนที่ ๑)

กลับมาแล้วค่ะ หลังจากที่ย้ายหน้าหายตาไปนาน ไม่ได้ไปที่ไหนหรือหอกะ แ่ไปดูงานที่ญี่ปุ่นมา ๑ เดือนเท่านั้นเอง ช่วงก่อนไปก็ต้องใช้เวลาเตรียมตัวเรื่องภาษาอยู่ก็เลยดูนานไปหน่อย ไปญี่ปุ่นทั้งทีก็อดที่จะเอาประสบการณ์ต่างๆ มาเล่าสู่กันฟังไม่ได้ ลองอ่านดูนะคะ

เนื่องจากได้ไปดูงานที่โรงพยาบาลผู้สูงอายุที่นั่น ผู้ป่วยที่อยู่โรงพยาบาลจึงล้วนเป็นผู้สูงอายุทั้งสิ้น อายุอาณามก็ตั้งแต่ ๗๐-๘๐ ถึง ๑๐๐ กว่าปี(อายุมากที่สุดคือ ๑๐๖ ปี) ผู้ป่วยที่อายุ ๑๐๖ ปีเป็นคนแก่ที่สามารถอ่านหนังสือได้ ร้องเพลงเก่าๆ ได้ จำคนได้ดี ตาฟางเล็กน้อย ผิวหนังส่วนต่างๆ ของร่างกายหย่อนยานไปตามวัย แต่ที่ตึงมากที่สุดคือหูค่ะ คือต้องพูดดังๆ หรือพูดจ่อกันที่หูจึงจะได้ยินทางเป็นคนแก่ที่ใจดีมากๆ ค่ะ

ที่เล่าให้ฟังก่อน ก็คือคนแก่ที่มีคุณภาพดีอยู่ ซึ่งก็มีเพียง ๓-๔ คนเท่านั้นที่มีสภาพที่ดีดังกล่าว จากจำนวนผู้ป่วยทั้งหมดราวๆ ๑๗๐ คน นั่นก็คือผู้ป่วยอีก ๑๖๐ กว่าคนนั้นส่วนมากเป็นโรคอัลไซเมอร์(โรคสมองเสื่อม) คือจำอะไรไม่ได้เลย สื่อสารไม่

รู้เรื่อง ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ บางคนต้องนอนกอดของอิงอยู่ อุจจาระปัสสาวะอยู่บนเตียงที่ต้องสื้อให้เห็นว่านอนกอดของอิงอยู่บนเตียง เนื่องจากเมื่อไม่มีการออกกำลังกายหรือขยับเขยื้อนร่างกายไม่ได้ กล้ามเนื้อต่างๆ ก็จะลีบเล็ก ข้อพับต่างๆก็จะติดแข็งไปหมด และเนื่องจากมีปัญหาเรื่องสมองเสื่อมด้วย แขนขาก็จะมีอาการเกร็ง และเมื่อนอนอยู่บนเตียงนานๆ ประกอบกับร่างกายผ่ายผอมก็จะเกิดแผลกดตามปุ่มกระดูกต่างๆ เวลาทำแผลก็จะแสดงสีหน้าเจ็บปวดทุกข์ทรมานมากๆ บางคนรับประทานอาหารทางปากไม่ได้ ก็มีการให้อาหารทางสายยาง โดยการเจาะหน้าท้องให้อาหารเหลวลงไปในกระเพาะอาหาร

ค่ะ นี่คือชีวิตส่วนหนึ่งของคนแก่ในประเทศญี่ปุ่น ซึ่งถือได้ว่าเป็นประเทศที่เจริญที่สุดในโลกไม่ว่าจะเจริญด้านเทคโนโลยีขนาดไหนก็ไม่อาจจะจุดหรือหยุดยั้งความแก่และความตายซึ่งเป็นสังขารของชีวิตได้เลย คนญี่ปุ่นส่วนมากเป็นคนที่มีการกิจมากมายน มีกิจการงานที่ยุ่งมากๆ ไม่ค่อยมีเวลาที่จะใส่ใจ

กับคนแก่มากนัก เพราะการดูแลคนแก่ที่นั่นจริงๆ แล้วเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยุ่งยากและใช้เวลามาก เขาจึงนิยมเอาพ่อแม่ที่แก่แล้วให้ไปอยู่ในโรงพยาบาล เพื่อให้อยู่ในความดูแลของหมอและพยาบาล นานๆ ก็ไปเยี่ยมกันสักครั้งหนึ่ง ลูกๆก็มีหน้าที่หาเงินไปให้โรงพยาบาล เนื่องจากส่วนมากเป็นโรงพยาบาลเอกชน ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง ชีวิตคนแก่ที่ได้อยู่กับลูกหลานพร้อมหน้าพร้อมตาเหมือนบ้านเรานั้นยากมากๆ คนแก่เองก็ยอมรับสภาพเช่นนี้ของตนเองเช่นกัน

ไม่ทันจะเล่าอะไรมากไปกว่านี้ก็ดูเหมือนว่าจะยาวไปซะแล้วสำหรับคอลัมน์นี้ ฉบับหน้าขออ่านต่ออีกตอนนะคะ มีอีกแง่มุมหนึ่งของคนแก่ญี่ปุ่นที่หน้าสนใจมากๆ ค่ะ

ฉบับนี้ผู้อ่านก็คงพอจะมองเห็นบ้างนะคะว่า ความแก่ ความเจ็บ เป็นทุกข์จริงๆ ก็เพราะเกิดมาแล้วจึงเป็นเช่นนี้ สุดท้ายก็ตายเหมือนกันทุกคน ทุกชาติ ทุกภาษา ไม่มีใครอยู่ค้ำฟ้า แต่... **“สังขารมอยู่ค้ำฟ้า”** จริงๆค่ะ

๙ กิ่งธรรมา

OS.ปลูกพืชตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

รองรับที่ถาวร จึงได้ชื่อสรุปว่าจะปลูกต้นไม้ตระกูลปาล์ม และกล้วยพันธุ์ไม้ต่างๆ ที่ใช้จัดสวนออกจำหน่าย

เริ่มตั้งแต่การเพาะชำกล้าทำลักษณะเกษตรอินทรีย์ บำรุงด้วยปุ๋ยน้ำชีวภาพที่น้ำเศษพืชผักมาหมักกับกากน้ำตาลหัวเชื้อจุลินทรีย์ จึงมีการปลูกต้นไม้และต้นไม้กล้วยเป็นแนวกันรั้ว

วัตถุประสงค์เพื่อสร้างศูนย์การเรียนรู้การเกษตร การจัดการ การผลิต การแปรรูป การตลาด เป็นแหล่งให้ประชาชน ช่างราชการ ตำรวจได้เรียนรู้และนำไปเพิ่มประสิทธิภาพทางการเกษตร โดยจะมีวิทยากรจากเกษตรมาคอยดูแล

โดยแบ่งตำรวจออกเป็น ๖ ชุด ชุดละ ๑๐ คน แต่ละวันจะผลัดเปลี่ยนเข้าไปดูแลกิจกรรมที่รับผิดชอบ ทุกเดือนมีการติดตามประเมินผลและหาแหล่งตลาดรับซื้อพันธุ์พืชเศรษฐกิจ ส่วนรวมและกล้วย ไม่นำไปขาย แต่จะไปแจกชาวบ้านแทน

โครงการนี้เริ่มมาตั้งแต่วันที่ ๑ พ.ย.

๒๕๔๘ โดยใช้ที่ดินว่างเปล่าหน้าลานหน้า ๗ ไร่ ซึ่งได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากเกษตรอำเภอป่าโมก.

(นสพ.คมชัดลึก ฉบับวันที่ ๒๘ ก.พ. ๒๕๔๙)

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
เพิ่มพูนเมตตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิรัต

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตือโสภณ ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอยนวมินทร์ ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔

สาขาสวนจตุจักร ๕๕๐-๕๕๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. ๑๐๕๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒

สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มทิดล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๒๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

เจ้าหน้าที่ ร.ก.ส.นครปฐม...

...พาตัวแขนเกษตรกรทุกอำเภอมาศึกษาดูงาน และอบรม โครงการนำร่องการใช้อุปกรณ์กระจายฝอย ULEM ที่ชุมชนปทุมอโศก

ในการอบรมคราวนี้ ทำให้เกษตรกรของจังหวัด นครปฐม ซึ่งเป็นคนจังหวัดเดียวกับชาวมุขชุมชนปทุมอโศก ได้มาทำความคุ้นเคยและคบคุ้นกันมากขึ้น ได้มาฟังธรรมและได้มารับความรู้เรื่องอื่นๆ อีกหลายเรื่อง เช่น เรื่องการทำปุ๋ย การทำน้ำหมักชีวภาพ การทำน้ำยาอเนกประสงค์ และได้รับความรู้เรื่องยาสมุนไพรแบบพึ่งตัวเอง โดยใช้เวลาอบรมเพียง ๑ วัน สร้างความประทับใจ

ใจให้กับเกษตรกรเป็นอย่างมาก บางคนถึงกับบอกว่า อยู่ใกล้ๆ กันแท้ๆ แต่ไม่รู้ว่ามีอะไรดีอยู่หลายอย่าง เกษตรกรที่เข้าร่วมอบรมประมาณ ๑๐๐ คน และเจ้าหน้าที่อีก ๑๐ กว่าคน โดยมีผู้จัดการใหญ่ของ ร.ก.ส.นครปฐมมาทำพิธีเปิดการอบรม

ในงานนี้สมณะเสียงศิลป์ และสมณะนันทโส ได้ให้ความรู้เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงด้วยการรู้จักพึ่งตนเอง เช่น การทำไบโอแก๊ส หรือแก๊สชีวภาพ, การทำน้ำปรุงรสจากใบไม้ ผลไม้เปรี้ยวและเกลือ, การทำน้ำพองพลา ฯลฯ

ปฏิทินงานอโศก

- ☺ งานเพื่อฟ้าดิน ครั้งที่ ๑๓
ณ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี จ.อุบลฯ
ศุกร์ที่ ๒ - อาทิตย์ที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐
- ☺ ปลุกเสก "พระ" แท้ๆของพุทธ ครั้งที่ ๓๑
ณ ศีรษะอโศก
อาทิตย์ที่ ๑ - เสาร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๐
- ☺ โฮมไต้หวัน ม.วช. ครั้งที่ ๑๒
ณ ราชธานีอโศก
จันทร์ที่ ๔ - อังคารที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๐

' รับขวัญ'

...พี่จะรับขวัญเจ้า เอามาเข้าเป็นขวัญจิต
...จะรักต่อชีวิต ใจคิดกรุณา..... '

ชีวิตไม่ได้ธรรมดา

ธรรมะเพื่อท่าน

พระพุทธรูปนิมิต

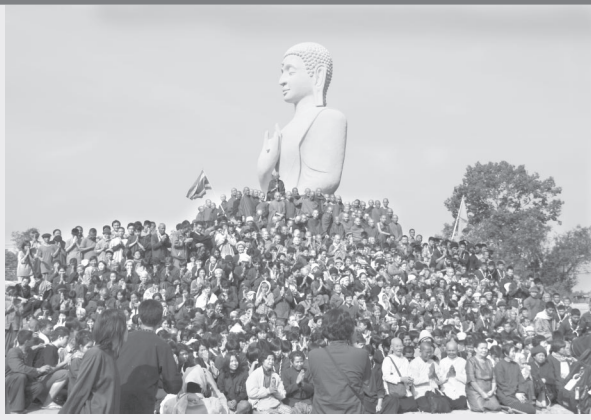
(ต่อจากหน้า ๑)

มาประดิษฐานที่พุทธสถานราชธานีโศก ให้ชาวโศกได้กราบไหว้เคารพบูชา นับ ทั้ง สมณะและญาติธรรมชาวเราก็ต้องฟื้นฟู ความยากลำบากไม่น้อย ทั้ง ๆ ที่หากย้อนกลับ ไปเมื่อ ๓๐ กว่าปี ชาวโศกไม่สนับสนุนการ สร้างพระพุทธรูปใดๆ เลย

ซึ่งเรื่องนี้ต่อกันสมณะโศกรักก็ได้ บรรยายธรรมไขความไว้ ดังนี้

“แต่แรกเราไม่ส่งเสริมการมีพระพุทธรูป เพราะว่า เราเองแรกเริ่มเกิดขึ้นมา เราจะต้องเคร่งครัด จะต้องอยู่ในข้อจำกัดที่สะอาดให้มากๆ ยังไม่ไปเชื่อมโยงกว้างที่เราจะต้องเข้าไปจัดการแก้ไข ไปเปลี่ยนแปลงอะไรต่ออะไร เราจะต้อง อยู่ในระบบของศีลของธรรมหรือของระบบเดิม

เรื่องพระพุทธรูป พระพุทธรูปเจ้าก็ไม่ได้สอนเอาไว้ว่าจะเคารพพระพุทธรูปอย่างไร

เป็นแต่เพียงว่ามีคำสอนที่ชัดเจนหลายอย่าง ยืนยันชัดเจนว่า ไม่มีอำนาจพิเศษอะไรจะมาบันดาลบันดาลได้ นั่นชัดเจนจนคนเข้าใจได้ว่า ศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาแห่งเอทนิยม ไม่ใช่ เอทนิยมที่จะต้องกราบไหว้บูชากันแบบร้องขอ อ้อนวอน อำนาจศักดิ์สิทธิ์มีอำนาจบันดาลบันดาล มีสิ่งที่กำหนดไว้แล้ว มันคงแล้ว แต่ต้องไม่ได้ เปลี่ยนแปลงแก้ไขอะไรไม่ได้

คำว่าพระพุทธรูปไปถึงทั้ง ๑.ความเป็นตัวตนของพระพุทธรูป ๒.ความเป็นเนื้อแท้เนื้อหาของพุทธะ พุทธธรรม พุทธคุณ ทั้งหมด พุทธวิเศษทั้งหมด นี้คือคำว่าพระพุทธรูปรวมอยู่ในพระพุทธรูปนั้นแหละ เช่น พระองค์มีทั้งความรู้ มีทั้งความจริงอยู่ในนั้นครบ เพราะฉะนั้นเมื่อจะแสดงอะไรออกมา

เป็นพระพุทธรูป ในสมัยแรกๆ เขาก็มีเครื่องหมาย ใช้ดอกบัว ดอกไม้ เป็นสิ่งที่เคารพบูชาเฉยๆ จนมาถึงพระธรรมจักร เป็นสิ่งแทนเนื้อหา เนื้อแท้ของพระพุทธรูปเจ้า จนมีผู้ดำริปั้นเป็นรูปเหมือนรูปคน เป็นคุณลักษณะต่างๆ ที่เป็น idealist เป็นเชิงปรุงแต่ง เป็นเชิงประดิษฐ์ เอาความนึกคิด เอาความหมาย เอาอะไรเป็นเชิงของศิลปินที่จะเป็น

ศิลปะเชิงประดิษฐ์ เอาความนึกคิด เอาความหมาย เอาอะไรต่ออะไรเป็นเชิงของศิลปินที่จะสรรสร้างขึ้นมา เสร็จแล้วก็เป็น ที่กราบเคารพบูชา ระลึกถึงพระพุทธรูป เราไม่ได้รับเกียรติพระพุทธรูป เราไม่ได้ลบหลู่พระพุทธรูป เรารู้ว่านั่นคือสิ่งแทนพระพุทธรูป แต่อัตมาเองเห็นว่ามันเพ้อ ทุกวันนี้ไม่ได้กราบเคารพถึงพระพุทธรูปเท่านั้น ลึกไปกว่านั้นเป็นการกราบเคารพบูชา

๑.ไม่ใช่พระพุทธรูป กลายเป็นเทวะ กลายเป็นเทพเจ้าบันดาลบันดาล สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่เอทนิยม กลายเป็นเอทนิยม

๒.กลายเป็นสิ่งที่มีฤทธิ์มีเดช กลายเป็นของวิเศษ เป็นของที่จะสามารถบันดาล เหนรมิต ทำให้ขออะไรก็ได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยาก

นอกรีตนอกราวของศาสนาพุทธไปหมด กลายเป็นเครื่องรางของขลัง กลายเป็นเครื่องใช้ที่จะใช้เพื่ออ้อนวอนร้องขอให้บันดาลบันดาล ให้เหนรมิตนั้นนี้ ให้ช่วยอะไรต่ออะไร กลายเป็นไม่ใช่ที่พึ่งอันเกษม ไม่ใช่ที่พึ่งอันเป็นความรู้ที่ดี แต่กลายเป็นที่พึ่งอันมักง่ายเป็นที่พึ่งอันงมงาย กลายเป็นเสียจุดเป้าหมายเนื้อหาของศาสนาพุทธไปหมด ยังไม่พอยังกลายเป็นเรื่องหากิน พระพุทธรูปกลายเป็นเรื่องหากิน สร้างมาขายกัน สร้างมาหาเงินกัน หาเงินด้วยการขายเป็นองค์เล็กองค์ใหญ่ ถ้าที่ไหนสร้างองค์ใหญ่เอาไว้ก็เพื่อจะล่อให้คนมาเอามาทำบุญ ทำทานเพื่อที่จะให้คนมาที่นั่นแล้วก็ควักกระเป๋าเอาเงินมาทำทาน เพื่อจะได้เอาเงินนั้น มากินมาใช้ มาทำอะไรก็ตามใจเถอะ หาเงิน

มันเป็นเรื่องฟังแล้วก็น่าสมเพชเวทนา หนักเข้าเป็นเรื่องของมิจฉาชีพในเรื่องเกี่ยวกับพระพุทธรูป กลายเป็นมิจฉาชีพ กลายเป็นอาชีพที่หลอกลวง ต้มตุ๋น ชีโกง เป็นธุรกิจ อีกชนิดหนึ่ง เป็นธุรกิจที่เป็นมิจฉาชีพซ่อนแฝง เพราะฉะนั้นความเลื่อมใสในการเคารพพระพุทธรูป หรือในการมีพระพุทธรูปนั้น ร้ายแรงมาก แต่ในระยะแรก อาตมาไม่อยู่ในฐานะที่จะทำอะไรได้...

(อ่านต่อฉบับหน้า) **เด็กวัด**

ชื่อเต็ม นางแสง ชัยสุข
ชื่อใหม่ นางบุญแก่น ชัยสุข
อายุ ย่างเข้า ๖๔ ปี
เกิด ๖ ก.ย. ๒๔๙๖
ภูมิลำเนา ๑๙ หมู่ ๑๕ ต.กระแซง อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ
การศึกษา ชั้น ป. ๔
สถานภาพ สมรส มีบุตร ๓ คน
น้ำหนัก ๔๔ กก.
ส่วนสูง ๑๔๖ ซม.

ประวัติ
เกิดที่หมู่บ้านเล็กๆ ของตำบลกระแซง อ.กันทรลักษ์ มีพี่น้องทั้งหมด ๙ คน เนื่องจากว่าชีวิตสมรสที่เกิดขึ้นตั้งแต่อายุ ๑๕ ปี ซึ่งเป็นชีวิตที่ทุกข์มากเพราะว่า สามเป็นคนไม่ค่อยจะขยันหรือเป็นการเป็นงานงาน

อย่างที่ควร และเขาเป็นคนไม่ค่อยดี ทำร้ายร่างกายเราด้วย เช่น แคไปเก็บมะม่วงมาให้เรากินแต่พอโดนมดแดงกัดเขาก็ไม่อดทนที่จะอยู่กับเราอยากหนีกลับบ้าน แต่เพราะว่าพ่อแม่ให้อดทนจึงจำต้องอยู่ด้วยกันไป ระหว่างนั้นก็มีการทำร้ายร่างกายอยู่เรื่อย ตบตี ถึงขั้นเตะกับบอย และที่ต้องรับเกือบทุกวัน คือคำตำหนิต่างๆนานา เวลาตำเขาก็ดิงมาด่าหมดเลยทั้งต้นตระกูล อดทนอยู่ด้วยกันจนมีลูก ๓ คน ที่ต้องอดทนอยู่ด้วยกันกับเขาขนาดนั้นเพราะว่า ถูกสอนมาตลอดว่าชีวิตครอบครัวก็ต้องมีปัญหาเป็นธรรมดา จะต้องอดทนให้มากและพยายามอย่างเต็มที่ใน การที่จะสร้างครอบครัวให้มีฐานะเท่าเทียมคนอื่นในหมู่บ้าน เมื่อคลอดลูกคนเล็กได้ ๓ เดือน ด้วยความที่ต้องผจญกับปัญหาครอบครัวสารพัดอย่าง คุณยายจึงป่วยเป็นโรคประสาท(ผีบ้า) ทำงานอะไรก็ไม่ได้แล้ว สามมีเงินไป คุณยายจึงพาลูกทั้ง ๓ คน กลับมาอยู่กับพ่อกับแม่ ซึ่งอยู่อีกหมู่บ้านหนึ่ง แล้วก็รักษาโรคประสาทด้วยหมอธรรมโดยใช้เวลาเป็นปี ก็หายดี แข็งแรงเป็นปกติ ทำงานได้ทุกอย่าง เมื่อต้องมาอยู่ที่บ้านพ่อแม่ ซึ่งตอนนั้นก็แก่เฒ่าแล้ว คุณยายต้องขยันขันแข็งทำงานทุกอย่าง ต้องเลี้ยงดูทั้งพ่อแม่ ลูกอ่อน และน้องๆ ซึ่งก็เติบโตกันแล้วแต่ว่าเป็นคนเกเรในหมู่บ้าน ไม่ได้ช่วยเหลือการทำงานอะไรมา มีแต่จะนำปัญหามาให้ เช่น เป็นคนขี้ลักขี้ขโมยเพราะคบมิตรชั่ว ติดอบายมุขต่างๆทั้งยาเสพติดและการพนัน

❖ เจอโศก

คุณยายรับทำงานสารพัดอย่างหนัก เหนื่อยสายตัวแทบขาด แล้วยังต้องตามแก้ปัญหานองชายที่สร้างปัญหาให้ไม่รู้จักจบสิ้น ตอนนั้นก็แทบจะเป็นประสาทกลับมาอีกรอบ แล้วก็พอดีที่วัดป่าช้าศิระขอโคกมีพระมาเทศน์ ชาวบ้านกระแซงพากันไปฟัง แล้วมาเล่าให้พ่อกับแม่ฟัง แม่ของคุณยายจึงตามไปฟังเทศน์ แล้วก็กลับมาเล่าให้คุณยายฟัง บอกว่า พบทางแล้วที่จะไม่ต้องทุกข์ร้อนใจอีกต่อไป และเร่งรัดให้คุณยายไปฟังเทศน์ด้วย

หลายวันต่อมาคุณยายจึงไปฟังธรรม ตอนแรกไม่ไปเพราะว่า เขลือกันว่า ที่วัดป่าช้าจะเป็นคอมมิวนิสต์กันหมดเลย คุณยายก็กลัวไม่กล้าไป แต่แม่ของคุณยายเที่ยวไปบอขายๆ แล้วก็กลับมาเล่าให้ฟังทุกครั้ง ในที่สุดคุณยายก็ไปที่วัด โดยเอาปืนโตไปทำบุญแล้วก็ได้ฟังธรรม พอฟังธรรมครั้งแรก คุณยายก็ร้องไห้อยู่ตั้งนานโดยที่ไม่ต้องอายใครเลย

❖ นิสัยดี

ตอนนั้นคุณยายก็ไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร และพอลกลับมาบ้านคุณยายก็เปลี่ยนตัวเองเลย โดยการกินอาหารมังสวิรัตีก่อนอื่นและก็เลิกในอบายมุขซึ่งคุณยายก็ไม่ได้ติดแต่ก็เล่นบ้าง เลิกกินหมาก และก็ทำมังสวิรัตให้คนในครอบครัวกินด้วย ตอนแรกๆ ก็กินกันได้หมดเลยยกเว้นน้องชายคนที่เกเรคนเดียว ต่อมาคนอื่นจึงค่อยเลิกบ้างไป ปฏิบัติธรรมอยู่บ้านได้หลายปีพอสมควร ลูกๆ ก็โตๆกันหมดแล้ว คุณยายจึงเข้ามาอยู่ประจำที่วัดศิระขอโคกเลย ปีนั้นพ.ศ.๒๕๒๖

❖ เข้าวัด

เมื่อมาอยู่วัดก็ทำงานทุกอย่างที่เคยทำที่บ้านมาก่อนนั้นแหละ ไม่ว่าจะเป็น ทอผ้า ทำสวน ทำนา ทำงานจักสาน งานครัว ในสมัยแรกๆคนที่มาอยู่วัดก็ยังไม่มากและทุกคนที่มาปฏิบัติก็ดูเอาจริงเอาจังกันดี เพราะมันหลายปีมาแล้วหลายคนก็ได้เสียชีวิตไปแล้ว

ต่อมาเมื่อวังสวนฟ้าเกิดขึ้น และผู้คนที่ จะไปอยู่เป็นหลักเป็นแกนยังไม่มี คุณยายจึงตัดสินใจไปอยู่ที่นั่น ก็ตั้งใจว่า จะไปเป็นตัวตั้งให้กับคนรุ่นหลังๆ อยู่ที่นั่นก็ทำงานเดิมอีกซึ่งคุณยายก็ถือว่า มันคือชีวิต เราต้องทำสิ่งนี้แหละ พ่อท่านยิ่งเน้นเรื่องกสิกรรมและวิถีชีวิตอย่างนี้ คุณยายก็ยิ่งมั่นใจ ก็ยิ่งทุ่มเทให้ทั้งชีวิตอยู่แล้ว

❖ ผาก

เรื่องที่จะผากกับคนรุ่นหลังๆ ก็คือ เมื่อคนรุ่นแรกได้สร้างสมสิ่งดีๆ ไว้ให้เป็นต้นทูนแล้วก็อยากให้คนรุ่นหลังๆ ได้รักษาสืบทอดเอาไว้ให้ดียิ่งขึ้น เจริญขึ้น ให้สมดังที่พระโพธิสัตว์ท่านต้องทำสิ่งดีๆไว้ให้กับโลก.

★ ราษฎร์พันฟ้า

สืบสานบัณฑิต ▲ ต่อจากหน้า ๑

เสียงตะโกน โห่ร้องดีดักของบรรดา นร. สันติโศก ชั้นม.๕ ที่มาร่วมสร้างสีสันต้อนรับเหล่าบัณฑิตจากสถาบันต่างๆ ที่มาร่วมงานกันมากหน้าหลายตา ทั้งเหล่าบัณฑิตหน้าใหม่ที่เพิ่งจบมาหมาดๆ และบัณฑิตเก่าที่จบมานานแล้ว เสียงหัวเราะเสียงทักทาย กระเช้าเข้าแห่เล่นกันตามประสาพี่น้อง ครอบครัว ลูกหลานชาวโศกเดียวกันดังระงม ทั่วลานหินหน้าพุทธสถานเป็นบรรยากาศที่อบอุ่น สร้างความคุ้นเคยและความเป็นพี่เป็นน้องอย่างยิ่ง

เวลา ๐๗.๐๐ น. เหล่าบัณฑิตต่างสวมชุดครุยของแต่ละสถาบันมาร่วมกันใส่บาตรสมณะ แล้วมาถ่ายรูปแยกเป็นแต่ละสถาบันบ้าง รวมกันหมดบ้าง มีทั้งหมด ๑๐ กว่าสถาบัน

ต่อจากนั้นก็เป็นที่กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ เลือกไปช่วยตามความสมัครใจ

๑.ช่วยล้างจานและภาชนะที่ ชมร.หน้าสันติโศก

๒.ทำความสะอาด กวาดบริเวณตรงศาลาพระวิหารพื้นป่า

จากการที่บัณฑิตมาร่วมทำกิจกรรมเหล่านี้ มีผู้สงสัยว่า “บัณฑิตใส่ชุดครุยซึ่งเป็นชุดพระราชทานชื่อยวนะ ให้ไปกวาดไปไม้ ล้างจานมันจะเหมาะสมหรือ?”

พ่อท่านได้ไขข้อข้องใจนี้ว่า “พวกเรารักเคารพและเทิดทูนในหลวงเพราะท่านสูงส่งแต่ท่านทำตัวติดดิน นั่งกับชาวนาสามัญชนใช่ไหม? บัณฑิตก็เช่นเดียวกัน” “คุณธรรมที่สูง คือ คุณธรรมที่อยู่ได้กับต่ำที่สุด”

มีกิจกรรมพึงธรรมรับขวัญบัณฑิตและรายการ “บัณฑิตจะไปนิพพานได้อย่างไร” โดยสมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐ์ และพ่อท่านสมณะรัก โพธิ์รักขิต มีผู้มาร่วมฟังรายการกันอย่างอุ้นหนาผาคั่งทีเดียว เพราะพอดีมีกิจกรรมงานต่างๆมารวมในงานวันนี้ ถึง ๖ กิจกรรม จึงมีผู้มาร่วมงานเยอะเป็นพิเศษ พ่อท่านได้เล่าถึงที่มาของงาน “ทำไมต้องสืบสานบัณฑิตบุญนิยม” บุญนิยมคือ คำที่พ่อท่านนำมาเปรียบเทียบกับทุนนิยม ที่ขณะนี้กำลังแพร่ระบาดแตกลูกออกไปเป็น หูรหานิยม อบายมุขนิยม บริโภคนิยม อำนาจนิยม วิตถารนิยม ซึ่งถ้าจะจัดงานนี้เมื่อ ๑๐ ปีก่อน พ่อท่านไม่ให้จัดแน่นอน จะบอกแต่ไม่ให้ไปเรียน อย่าไปเอาแบบโลกๆเขา ให้มาอยู่แบบโศก ใช้ชีวิตเรียบง่ายแบบนี้ ถ้าเปรียบได้ มันเหมือนไม้สดที่ชุ่มด้วยยางและแช่อยู่ในน้ำ ไม่มีวันที่จะจุดไฟให้ติด แต่จะต้องพรากไม้ให้ขึ้นมาจากน้ำ ตากให้มันแห้งซะก่อน เอามาเปลี่ยนเป็นโลภุตรจะก่อน จะเอาไปแช่น้ำแล้วนำมาจุดไฟเมื่อไหร่ก็ติด อาตมาไม่ใช่พูดกลับไปกลับมา แต่พูดคนละเวลา เพราะขณะนี้เราต้องสัมพันธ์กับคนข้างนอกมากขึ้น เราอยู่โศกก็เรียนได้ จบจากมหาวิทยาลัยข้างนอกได้เหมือนกัน เราก็ช่วยเหลือได้เยอะ เพราะเขาจะเชื่อถือเรา เพราะเรามีสิ่งรับรองจากข้างนอกเขา

จบรายการพ่อท่านได้มอบของที่ระลึกให้แก่บัณฑิตที่จบปีการศึกษานี้ ซึ่งมีจำนวน ๑๔ คน ส่วนบัณฑิตที่จบมาก่อนหน้าแล้วก็รับของที่ระลึกจากท่านสมณะและสิกขมาตุ

ชุดประจำชาติญี่ปุ่นได้รับปริญญา

รู้สึกอบอุ่นที่พ่อท่านได้จัดงานสืบสานบัณฑิตบุญนิยม เห็นบัณฑิตแต่งชุดครุยรู้สึกสะท้อนมาหาตัวเอง เสียหายที่เราไม่มีโอกาสได้เป็นบัณฑิตอย่างเขา แต่ก็ไม่ได้คิดอะไรมากมาย ก็ตั้งใจจะเป็นนิสิตที่จบ

ม.วช.ให้ได้”

อาหารวันนี้ มีการตั้งโรงบุญเล็กๆ น้อยๆ ที่ข้างๆ ศาลาวิหาร มีทั้งเหล่าบัณฑิตและผู้มาร่วมงานมาใช้บริการ ตั้งแต่เช้าจรดเย็นเลยทีเดียว ภาคบ่ายเป็นกิจกรรม “เปิดใจบัณฑิต” สัมภาษณ์เหล่าบัณฑิตที่เคยเป็นลูกหลาน อยู่ในโศกแล้วไปเรียนข้างนอกกันจนจบปริญญา หวนกลับเข้าวัดใส่ชุดครุยรับปริญญาที่วันนี้ ต่างก็รู้สึกดีใจกันเป็นทิวแถว บางคนจบมานานแล้ว ใส่ได้ครั้งเดียวแล้วก็ไม่ได้ใส่อีกมาเป็นสิบๆปี มาวันนี้ต่างตื่นตันทึ่งที่ได้ใส่อีกครั้ง

ช่วงเย็น พ่อท่านก็เทศน์ปิดงาน เหล่าบัณฑิตจึงแยกย้ายกันไปด้วยพลังความดีอันเต็มเปี่ยมและหัวใจบุญนิยมที่ฝังรากไว้ ให้ผลิบานแตกกอเติบโตใหญ่ ให้ร่มเงา เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติสืบไป

ความรู้สึกของผู้มาร่วมบรรยากาศ

น.ส.สุดแดนฝัน เพชรพรหม ป.ตรี ม.รามคำแหง จบปี๔๔ “ดีใจที่ได้มาเจอพี่น้องเหมือนได้กลับบ้านอยากให้มีงานอย่างนี้อีกครั้ง ขอขอบคุณทุกคน”

น.ส.เรื่อนรุ้ง เรียวชัยภูมิ อายุ ๒๔ ป.ตรี ม.สุโขทัยธรรมมาธิราช จบปี๔๘ “รู้สึกดีที่พ่อท่านให้ความสำคัญกับคนที่จบปริญญา มันทำให้น้องๆมีกำลังใจอยากจะทำให้อีก

ก็อยากฝากให้น้องๆ มีทั้งความเก่งและความดี ในอนาคตอยากจะเรียนต่อ อยากเรียนรู้อะไรหลายๆด้าน ความจริงแล้วก็อยากให้คนที่เรียนจบแล้วก็ยังไม่ต้องวัดไป หมายถึงว่า เก่งแล้วต้องดีด้วย”

นายศรศิลป์ วณิชวิทย์ อายุ ๓๖ ป.ตรี ศิลปศาสตร์ ม.ศรีปทุมฯ จบปี๓๕ “ดีใจมาก ตื่นเต้นที่ได้สวมชุดครุยอีกครั้ง รู้สึกเขินๆ ได้มาเจอพี่ เจอน้อง เจอลูกหลานหลายๆสถาบัน เป็นสิ่งที่ดีที่ทำให้บัณฑิตได้มาช่วยบำเพ็ญประโยชน์ มาช่วยกันทำความสะอาดวัด”

น.ส.วิจิตรา รังษีสิงห์พิพัฒน์ ป.ตรี เกษตรศาสตร์ ม.เกษตรฯ จบปี๑๕ “เป็นงานที่แปลก แต่ก็สนุก ก็ได้ไปช่วยล้างจานที่ชมร. ก็กลัวชุดครุยเลอะบ้าง เป็นบัณฑิตใส่ชุดครุยดูมีเกียรติ เราก็ได้ลดอัตตาตามนะ ตัวตน”

น.ส.พนมธรรม รักก้อน อายุ ๓๗ “รู้สึกภาคภูมิใจ เห็นน้องๆมาร่วมงานกันมาก

ด.ญ.รุ่งประกายรัก กันพงษ์ อายุ ๑๒ ชั้นม.๑ “รู้สึกเห็นพี่ๆ บัณฑิตใส่ชุดครุยมาก ก็อยากใส่บ้าง อยากเรียนให้จบ ประสบผลสำเร็จเหมือนพี่ๆบัณฑิตเขา ก็ดีใจที่เห็นพี่ๆบัณฑิตมาเข้าวัด ฟังธรรม เป็นตัวอย่างที่ดีค่ะ”

น.ส.แพรวอดทนญา นาเมืองรักษ์ อายุ ๑๗ ชั้นม.๕ “ยินดีที่ได้เห็นรุ่นพี่บัณฑิตที่เรียนจบแล้วได้เข้ามาทำกิจกรรมช่วยบำเพ็ญประโยชน์ให้วัด อนาคตก็อยากทำแบบนี้บ้าง จบม.๖ แล้วไปเรียนต่อข้างนอกจบแล้วก็กลับมาช่วยงานวัด อยากให้ทุกคนกลับมาช่วยวัดบ่อยๆ เพราะที่วัดก็มีคนน้อยอยู่แล้ว”

★ ดาวริมน้ำ

รุ่นพี่นำคุณธรรม ▲ ต่อจากหน้า ๑

ศาลือโศก

ภุษาพ้าน้ำ

* ศีระชะโศก

จัดในวันจันทร์ ๑๕ ม.ค. เพราะเป็นวันหยุดของชาวชุมชน เพื่อได้มีส่วนร่วมกันเต็มที่ เริ่มงาน ๐๕.๐๐ - ๒๐.๓๐ น. ผู้มาร่วมงานกว่า ๑๐๐ ชีวิต มีนักเรียนประถม นกกระจาบบที่ สัมมาสิกขา พอดีมีงานอบรม ผู้เข้าอบรมจึงร่วมสนุกด้วยและชาวชุมชน งานเต็มไปด้วยความสนุกสนานแทรกสาระเช่น ยอวาทีในญาติ "ถือศีลได้อย่างไร" ประกวดร้องเพลงพ่อท่าน การตอบคำถามชิงรางวัล ฯลฯ อบอุ่นเอื้อน้ำใจกันทุกคน ผู้ใหญ่ก็ลดอายุมา ร่วมทำกิจกรรมสนุกสนานกับเด็กๆ ตอนเช้า เด็กๆ ทำอาหารใส่บาตร ตอนเย็นผู้ใหญ่ทำอาหารให้เด็กๆ มีขนมไทยๆ มีขนมครก ข้าวต้มมัด เป็นต้น ตกเย็นร่วมกันดูหนังเรื่องพิเศษที่สื่อถึงความเข้าอกเข้าใจกัน

บทประทับใจ อาเอ็ม "ความอบอุ่น รักและห่วงใยของชุมชนนำไปสู่ความเห็นใจซึ่งกันและกัน"

* ศาลือโศก

ชุมชนศาลือโศกมีกิจกรรมร่วมกับทางเทศบาลที่ ร.ร.อนุบาลไพศาลี ต.ไพศาลี โดยการแจกอาหารพร้อมการแสดงของนร.ส.ศ. ในวันที่ ๑๒ ม.ค. ส่วนในชุมชนฯ จัดในวันที่ ๑๔ ม.ค. เริ่มกิจกรรมตั้งแต่เช้าจนกระทั่งค่ำ ภาคก่อนคั่นท่านชินโธแสดงธรรม ภาคบ่าย เป็นกิจกรรมการละเล่นทั้งนักเรียนและผู้ใหญ่ ภาคค่ำเป็นรูปแบบการแสดงอีกแบบแปลกจากภาคกลางวัน ช่วยสร้างบรรยากาศกัน

ปฏิบัติได้ทั้งเด็ก และผู้ใหญ่ ส่วนคำขวัญของท่านนายกฯสุรยุทธ ปีนี้เกาติติกระแสเศรษฐกิจพอเพียงคือ มีคุณธรรมนำใจ ใช้ชีวิตพอเพียง หลีกเลียงอบายมุข จากเสียงต้อม ๆ กลางเมือง ส่งผลให้งานวันเด็กของทั้งภาครัฐ และเอกชนที่จัดกันครึกครื้นทุกปี ค่อนข้างเจียบเหงาเพราะต้องระวังความปลอดภัย หันมาดูบรรยากาศงานวันเด็กของชุมชนชาวโศกกันบ้าง.....

* ภุษาพ้าน้ำ

จัดที่บ้านหืด วันเสาร์ที่ ๑๓ม.ค. ที่ผ่าน มาเต็มไปด้วยความอบอุ่นแบบที่ๆต่างๆ พ่อๆ แม่ๆ สนุกสนาน ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง เด็กๆมีการแสดง และเล่นเกม วันนี้เป็นวันของเด็ก ผู้ใหญ่จึงพร้อมใจให้ความร่วมมือ ร่วมใจกับเด็กๆ ทุกประการ

ปีนี้มีรุ่นพี่จากปฐมโศกที่อยู่บนภุษา มาช่วยจัดงานด้วย ด้านอาหารการกิน เอื้อเฟื้อโดยชาวชุมชน เช่น ป้าใบหญ้า ชมร. เชียงใหม่ ฯลฯ ก่อนเปิดงานก็มีการตักบาตร โดยท่านอ. ๒ (ยุทธวโร) ท่านเล็กเล็ก, ท่านสู่สุญ, ท่านดวนดี รับบิณฑบาต และแสดงธรรมให้อาวทแก่เด็กๆ อย่างเมตตา กรุณา

สัณติโศก

เองระหว่างลูกๆหลานๆ จบท้ายด้วยการจับฉลากรางวัลที่ผู้ใหญ่ใจดีได้เตรียมเอาไว้แก่ลูกหลาน.

* สันติโศก

โดยชมรมพุทธธรรมสัมมาสิกขาสันติโศก จัดในวันอาทิตย์ที่ ๑๔ มกราคม บรรยากาศึกคักตั้งแต่เช้ามีผู้ลงทะเบียนร่วมงานกว่า ๒๐๐ คน หลังจากกิจกรรมตักบาตรร่วมกัน ท่านซาบซึ่ง สิริเตโช กล่าวเปิดงาน ตามมาด้วยกิจกรรมบุษามพการี(ลูกป้อนข้าวแม่/พ่อ)จัดทุกปีเป็นวัฒนธรรมของงาน ยังความซาบซึ่งประทับใจและเป็นการประสานความสัมพันธ์พ่อแม่ลูกให้อบอุ่นขึ้น

กิจกรรมมีซุ้มต่างๆ คือ ซุ้มสอยดาว (นิยมสูงสุด), ซุ้มวาดรูป(อาจิวิ รั้ววาดรูปเหมือนให้ฟรีตลอดงาน) มีการระบายสีเสื้อด้วยซุ้มภาษาอังกฤษของพี่แก้ว(รัตนศิริ) ซุ้มผจญภัยสี่ล้อของงานคือ การประกวดแฟนซีในหัวข้อเศรษฐกิจพอเพียงรายการประมุขของรักของหวง คึกคัก ต่อด้วยตลาดอาริยะขายของแห้งและผักสดต่ำกว่าทุนและไม่เกิน ๑๐ บาท โรงบุญก็มีให้อิ่มอร่อยทั้งอาหารหลากหลายชาติ(ไทย,ลาว,อินเดีย) ที่ได้รับความสนับสนุนจากชาวชุมชนและองค์กรต่างๆ ในชุมชนสันติโศก

ที่น่าประทับใจคือการจัดเตรียมของขวัญ มีการซื้อหาเพิ่มเติมเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เพราะชาวชุมชนและองค์กรต่าง มอบของขวัญมาให้ ถือว่าเป็นวันเด็กอย่างเศรษฐกิจพอเพียงจริงๆ นอกจากนี้ยังมีเกมกระชับความสัมพันธ์ระหว่างเด็กๆและผู้ใหญ่ในชุมชน ไม่ว่าจะเป็วงสามขา, วงกระสอบ ฯลฯ มองไปทางไหนก็มีแต่รอยยิ้มและเสียงหัวเราะ

ปิดงานประมาณ ๑๕.๐๐น. โดยท่านลานบุญ "บรรยากาศงานปีนี้มีผู้ลึกลงประทับใจและอบอุ่นใจโดยเฉพาะงานบุษามพการี การที่ลูกได้ช่วยเหลือป้อนอาหารแม่ คนเป็นแม่ก็รู้สึกประทับใจลูกถึงแม้ว่าจะเป็นการประกวดก็ตาม เด็กๆก็จะซึมซับภาพแห่งความกตัญญูเหล่านี้ไว้ บรรยากาศโดยรวมเด็กๆก็เยอะตึกคัก ผู้ใหญ่มาให้กำลังใจเด็กทั้งสนับสนุนของที่จะมอบเป็นของขวัญที่ระลึกก็เยอะเยมมากมาย ซุ้มภายในงานก็เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความสามารถ"

ปฐมโศก

คุณขวัญชนก ชูเกียรติ "วันเด็กปีนี้เสียกว่าปีที่แล้ว แต่ก็ดีที่คนไม่เยอะ ทำให้ทั่วถึงกันอบอุ่น และมีชีวิตชีวาเด็กๆที่มาทำกิจกรรม ก็สนุกกันเต็มที่"

* ปฐมโศก

๑๓ ม.ค. เริ่ม ๐๔.๓๐ - ๒๑.๓๐ น. ซึ่งมีกิจกรรมต่างๆ เช่นทุกปีที่ผ่านมา ปีนี้ ม.๖ เป็นแม่งานใหญ่ ครูเป็นพี่ปรึกษา สนับสนุนอย่างเต็มที่โดยชุมชนฯ ภาคเข้านักเรียนแต่ละชั้นปี ทำอาหารและจัดร้านของตนเอง ซึ่งเมนูมีทั้งอาหาร น้ำดื่ม ผลไม้ ขนมหวาน ฯลฯ ร่วมกันตักบาตรที่หน้าตึก สัมมาสิกขาเวลา ๐๘.๓๐ น. จากนั้นกล่าวเปิดงานโดยสมณะกรรมกร กุลโล ตามด้วยวงดนตรีเปิดเวที เปิดบริการอาหาร ปีนี้ศิษย์เก่าร่วมเปิดร้านเกี้ยวทอด ร่วมสนุกกับน้องๆ มีการประกวดร้องเพลงลูกทุ่งของแต่ละชั้นปี เตียวดนตรีไทย และมีวงดนตรีซึ่งเล่นโดยเด็กสัมมาสิกขา

ภาคบ่ายเป็นกิจกรรมกลางแจ้ง ตื่นเต้นเร้าใจ มังส์ ฮา ฝ่าด่านต่างๆ คล้ายค่ายลูกเสือ ได้ฉลุย ไรต์เชือก ปิดตาให้เดินไปด้วยกันได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สนุกสนานตื่นเต้น

ภาคเย็น เป็นการแสดงของแต่ละชั้นปี (แฟนซีของชั้นม.๓ที่เรียกเสียงฮาได้ตรึมคล้ายกับรายการตลก) สุดท้ายเป็นรายการจับสลากแลกของขวัญกัน ผู้สนับสนุนของขวัญคือผู้ปกครองนักเรียน โรงเรียนและชุมชน พิเศษจากศิษย์เก่ากว่า ๓๐ คนร่วมด้วย

ความประทับใจ

นางสาวแสงจันทร์ เตางาม นร.ม.ต้น "ประทับใจการทำงานของรุ่นพี่ ที่จัดกิจกรรมให้ห้อง ๆ ที่เขาเหนื่อยมาก ถ้าโตขึ้นเป็นม.ปลายเราก็จะเอาภาระและจัดงานให้ห้องๆ มีความรับผิดชอบ อย่างที่พี่ๆ รุ่นนี้ทำเป็นตัวอย่าง และผู้ใหญ่ที่ให้ความสำคัญกับงานช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะการจัดร้านอาหาร"

แม้บรรยากาศงานวันเด็กเสร็จสิ้นแล้ว แต่มีเด็กนักเรียนหลายคนที่ยังคิดว่าครูไม่ให้อิสระแม่งานวันเด็กก็ยังไม่ปล่อยให้เด็กทำกิจกรรมตามใจชอบ เมื่อพ่อท่านมาเอื้อโอบอุ้มหลังงานวันเด็ก พ่อท่านตอบ คำถามที่ยังค้างคาใจของเด็ก พร้อมกับให้สัมมาทิฐิกับเด็ก ๆ ว่า "วันเด็กไม่ใช่วันที่ปล่อยให้เด็กไปเลยได้ ตรวจสอบใจของตัวเองให้ดีแล้วกัน ว่าสิ่งที่อยากทำแล้วผู้ใหญ่เขาห้ามนะ ไม่ชอบใจเพราะอะไร" ซึ่งก็ทำให้ทุกคนต่างมองมาสู่กิเลสของตนเองและเข้าใจความจริงตามความเป็นจริง

นับว่าเป็นปีแห่งประสบการณ์ที่แปลกใหม่ และเป็นปีที่ผู้ใหญ่กับเด็กต้องปรับความเข้าใจซึ่งกันและกัน หลังงานก็ได้เอื้อโอบอุ้มกับพ่อท่านเป็นปีแห่งการปฏิบัติธรรม ตรงกับโศลกที่พ่อท่านให้ในปีนี้ "เด็กที่ไม่ปฏิบัติธรรมไม่อาจได้พบสวรรค์จริง"

อ่านต่อหน้า ๔

ศีระชะโศก

ลูกกตัญญู ✨ ต่อจากหน้า ๑๒

ในการจัดตั้งชมรมลูกกตัญญูขึ้น
เจ้าของสถิติกินเนสส์ บุก ยังกล่าวต่อ
สำหรับวาระแรกในการเปิดตัวชมรมลูกกตัญญู
ได้รับการสนับสนุนจากบริษัท แอ็บบอด ลาบอ
แรตตอริส จำกัด และบริษัท สตาร์ยูนิตี้
อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ทั้งนี้ในการเปิดตัว
ชมรมลูกกตัญญู ยังได้มีการคัดเลือกให้
ด.ช.สุวิชา คุณคำ หรือน้องบอส วัย ๕ ขวบ
นักเรียนโรงเรียนฝัทศึกษา รับตำแหน่งทูต
กตัญญู ซึ่งนับเป็นครั้งแรกของเด็กไทยที่ได้
รับรางวัลนี้ ก่อนที่สมมติ เมทนี ในฐานะ
ประธานชมรมลูกกตัญญู จะทำพิธีมอบโล่
รางวัลเกียรติยศให้แก่บอสหรือ ด.ช.สุวิชา
คุณคำ ทูตกตัญญูคนแรกของโลก ณ หอ
ประชุมเฉลิมพระเกียรติโรงเรียนฝัทศึกษา

“ก่อนหน้าที่ผมจะรับตำแหน่งประธาน
ชมรมลูกกตัญญู ได้ทราบข่าวและรู้สึกชื่นชม
ความสามารถและความกตัญญูของน้องบอ
สมารถตลอด แต่อายุ ๕ ขวบ แต่ได้แสดง
ความรักความกตัญญูต่อบิดามารดา กราบ
เท้าคุณแม่คุณแม่ตั้งแต่ยังเด็ก เนื่องจากคุณ
พ่อของน้องบอสได้ล้มป่วยเจ้าชายนิทรา
น้องบอสยังคอยป้อนยาอบน้ำให้คุณพ่อ
คอยดูแลอ่านหนังสือให้คุณพ่อฟัง คอยเช็ด
น้ำตาให้คุณแม่และคอยให้กำลังใจคุณแม่เสมอ
จนถึงปัจจุบันคุณพ่อน้องบอสสามารถเดินได้ ที่
น่าชื่นชมก็คือ น้องบอสยังกราบเท้าคุณแม่
คุณแม่ทุกวัน ทั้งๆ ที่บางครั้งคุณแม่ของเขา
ไม่รู้เรื่อง สิ่งดีๆ ที่น่าประทับใจ ผมถึง
เห็นความกตัญญูที่น่าเอาเป็นแบบอย่าง จึง
ได้เลือกน้องบอสให้ได้รับรางวัลในครั้งนี้”
สมมติกล่าว

ด้าน ด.ช.สุวิชา คุณคำ หรือน้องบอส
เปิดเผยว่า รู้สึกภูมิใจที่ได้รับโล่ทูตกตัญญู ที่
ชอบกราบเท้าพ่อแม่ เพราะคุณแม่สอนไว้
สังสารคุณแม่อย่างช่วยคุณแม่ทำงาน อยาก
ให้คุณพ่อหายไฉๆ และอยากชวนเพื่อนๆ
มาร่วมกราบเท้าพ่อแม่

สำหรับชมรมลูกกตัญญู จะเป็นศูนย์
กลางในการรวมตัวเพื่อทำกิจกรรมเสริมสร้าง
ความเข้มแข็งของครอบครัวไทย ที่เป็น
ประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคมส่วนรวม
โดยทำหน้าที่แบ่งปันประสบการณ์ ความรู้
ส่งเสริมความกตัญญูในครอบครัว รวมถึง
ความรักความกตัญญูต่อประเทศชาติ ศาสนา
และสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งในเดือน
มกราคม ๒๕๕๐ ทางชมรมลูกกตัญญู ได้
ร่วมมือกับผู้ว่าราชการจังหวัดทั่วประเทศไทย
ในการเปิดตัวโครงการ “กราบเท้าพ่อแม่”
พร้อมคัดเลือกครอบครัวตัวอย่าง ๓,๓๓๓
ครอบครัวเข้าร่วมโครงการ เพื่อกระตุ้นจิต
สำนึกให้เยาวชนและคนไทยรักษาประเพณี
อันดีงาม โดยในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐
พรรษา วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๐ ทั้ง ๓,๓๓๓
ครอบครัวจะทำพิธีกราบเท้าพ่อแม่ บันทึกลงใน
พิพิภพกันทวีปสี่หรือห้าไม่ ณ บริเวณ
มณฑลพิธีท้องสนามหลวง.

(นสพ.ไทยโพสต์ เอ็กซ์-ไซท์ ๔-๕ ธ.ค.๒๕๔๙)

รุ่นพี่นำคุณธรรม ▲ ต่อจากหน้า ๗

★ **ราชาเนื้อโศก**

จัดวันที่ ๑๓ ม.ค. เด็กๆตั้งแต่เข้าฟัง
ธรรมรับอรุณโดยสมณะเดินดิน ดิถีวีโร
ได้รับความกระจ่างเรื่องสวรรค์และวิธี
ปฏิบัติธรรมที่เด็กสามารถทำได้ในชีวิต
ประจำวัน หลังจากนั้นออกกำลังกายและ
ช่วยกันทำงาน ทำอาหาร ทำ ๕ ส. และ
จัดสถานที่จัดงาน ทุกคนเบิกบานสามัคคี
ระหว่างทานอาหารชมวิถีทัศน์ ภาคบาย
เป็นรายการเกมผ่านด่านต่างๆแบบใกล้ชิด
กับธรรมชาติ โดยแบ่งกันเป็นกลุ่มคละ
เคล้ากันทั้งเด็กเล็ก เด็กโต ได้ผจญภัย
ได้คลุกทั้งโคลน หวาย และเย็นฉ่ำกับสายน้ำ
ช่วงเย็นเด็กๆแปลงกายจากเด็กดินเมื่อ
กลางวันเป็นการแต่งกายสีสนสดใสและ
หลากหลายสไตล์แบบสุดหล่อสุดสวยตาม
จินตนาการของแต่ละคน มีการแสดง ที่
ศาลาเขื่อนผึ่งกัน

บรรยากาศอบอุ่นไปด้วยญาติพี่น้อง
และญาติผู้ใหญ่ในชุมชนมาให้กำลังใจ
การแสดงมีทั้งรายการเด็กน้อยและเด็กโง่
ที่เด็กๆ ฮือฮามากที่สุด คือ รายการจาก
ครู ที่ทำตัวให้อายุเท่ากับเด็กๆ แต่เป็นการ
แสดงที่แฝงสาระเตือนสติลูกหลาน นอก
จากมีการแสดงแล้ว เด็กทุกคนยังได้รับ
ความสุขจากการสอยดาว ได้รับรางวัลกัน
ถ้วนหน้า

หินผาฟ้าหน้า

หินผาฟ้าหน้า

หินผาฟ้าหน้า

บ้านราชาเมืองเรือ

สี่มาโศก

สี่มาโศก

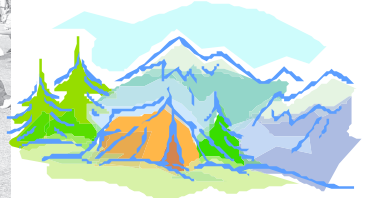
★ **หินผาฟ้าหน้า**

เช้าวันที่ ๑๓ ม.ค.
นร.ตื่นทำวัตรเช้าหลังจาก

นั้นแต่ละชั้นแสดงฝีมือทำอาหารชั้นละ ๑
อย่าง เวลาประมาณ ๐๗.๓๐ น. ได้เดิน
ทางไปที่หาดน้ำพรม อ.เกษตรสมบูรณ์
เพื่อจะล่องแพ(เด็กๆรู้สึกตื่นเต้นเป็นพิเศษ
เพราะจัดงานวันเด็กนอกสถานที่) ๐๙.๕๐ น.
ได้ล่องแพออกจากพื้นดินลงน้ำ เด็กทุก
คนตื่นเต้นมาก(เพราะไม่เคยเห็น) ท่าน

★ **สี่มาโศก**

งานวันเด็กแห่งชาติชาวชุมชนผู้ใหญ่ใจ
ดี พาเด็กๆไปเที่ยวชมและร่วมกิจกรรม
งานวันเด็กนอกสถานที่ ทั้งอบอุ่นและ
สนุกสนานกันใหญ่ วันรุ่งขึ้นจึงจัดงานวัน
เด็กในชุมชน กิจกรรมเริ่มขึ้นในตอนเย็น
มีการร้องเพลง จับฉลากของขวัญ ที่น่า
ประทับใจก็คือ เป็นของขวัญจากผู้ใหญ่
ที่มาร่วมสนุกและมอบให้ด้วยมือเลย.

สมณะเดินดี และท่านดาวเดิน
แสดงธรรมก่อนนั้น ต่างมีความ
สุขทั้งเด็กและผู้ใหญ่ขณะเดิน
ทางด้วยแพ ในขณะที่เดินทางนั้น
ก็เห็นแพอื่นๆผ่านมาหลายแพก็
ให้การทักทายอย่างดี หลัง
อาหารเด็กทุกคนได้เล่นน้ำอย่าง
สนุก(เพราะไม่เคยเล่นแพนี้มา
ก่อน)แม้อากาศจะหนาวไปหน่อย
จากนั้นก็จับของขวัญที่เด็กทุก
คนได้ทำขึ้นมาเอง สร้างความ
ตื่นเต้นให้กับพวกเราทุกคน บาง
คนจับไม่ได้ คือของขวัญตา ได้ลัด
กิเลสไปในตัวไม่ได้แสดงความ
เสียใจให้เห็น แต่พวกเรากลับยิ้ม
แย้มแจ่มใสยิ่งกว่าเดิม ส่วนที่
จับได้ของขวัญถือว่าเพิ่มกิเลส
(เป็นบางคน) จับของขวัญเสร็จ
๔-๕ นาที ได้เล่นน้ำต่ออย่าง
สนุก(เหมือนกับว่าไม่เคยได้เล่น
มาก่อน) ต่อจากนั้นเราจึงเดินทาง
กลับ ได้ใช้เวลา ๓ ชั่วโมงใน
การล่องแพครั้งนี้ เด็กๆทุกคน
ยิ้มแย้มแจ่มใสเบิกบานใจในงาน
วันเด็กมาก

ปีหมูมา ปีหมาไป แต่ดูเหมือนของ หมู ๆ จะกลายเป็น หมูเที่ยวตัน เราจะสามารถนำเอาบทเรียนจากอดีต และหลักธรรมอะไร มาใช้ผ่านทางต้นกับวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้น ? คงต้องอ่านข้อคิดจากท่าน เติ่นดิน กันได้แล้วค่ะ ...

★ ๓๖๐ ตอนพิเศษ ปีใหม่ อโศก' ๕๐ มีบทสรุปอะไรที่ไว้บทเรียนกับเราบ้างคะ ?

ปีที่แล้ว ทั้งทุน ทั้งคนที่มาช่วยเตรียมงาน เราหายไปเกือบครึ่ง เด็กเคยมีเป็นพัน เหลือเพียง ๕๐๐ ทุนเตรียมงานเคยใช้เป็นล้าน ปีนี้มีแค่ ๒-๓ แสน หน้าซ้ำเวลาก็ยังถูกเบียดจากงานใหญ่ ๆ อยู่หลายงาน ทำให้เราต้องประณีต ประหยัด และต้องใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเต็มที่ โดยทำกันตามกำลังที่เรา มี ภาพรวมที่ออกมา ก็ทำให้เกือบทุกฝ่ายเป็นสุขดี ส่วนที่มีทุกข์บ้าง ก็คงเป็นส่วนที่ลึ้นว่า คนซื้อจะมาน้อย เพราะเตรียมสินค้ามาขายเยอะ เราผล่อไปวิ่งตามกระแสตลาด ซึ่งมีขึ้นมีลงไม่แน่นอนอะไร ปัญหาตรงนี้ทำให้เราได้บทเรียนว่า การขายสินค้าควรเน้นตามทุนและกำลังของเราเป็นหลัก ไม่วิ่งไปตามกระแสความต้องการของชาวบ้าน หรือ คิดจะบริการให้มากเพียงพอกับความ ต้องการของทุกคน ที่ผ่านมามีเอจกรยานขายดี ปีต่อไปเราสั่งมาขาย

มากกว่าเก่า ปรากฏว่าขายได้ไม่ก็คัน ต้องหาที่ระบายอย่างยากลำบาก หรือ ปีที่ผ่านมามือหนึ่งข้าวเหนียวขายดี ปีนี้เราสั่งเพิ่มขึ้นมาอีกเป็น ๑๐๐ สุดท้ายเหลือเป็นกอง การวิ่งตามกระแสจะทำให้เกิดกระแสความเครียดตามมาด้วย อย่างปีนี้พอมียคนมาน้อยในวันแรก มีผลทำให้หลายคนนอนไม่หลับ แล้วก็รีบเทขายให้กับคนซื้อเท่ากับเพิ่มความโลภให้เขา ดังนั้นจะขายให้สนุก ต้องขายตามกำลังแรงทุนแรงกายที่เรา มี อย่าทำเกินตัว ต้องไม่ล้มเศรษฐกิจพอเพียง จะทำให้เราทำงานได้อย่างมีความสุข

และจะเห็นได้ว่า งานศาสนาซึ่งเป็นงานช่วยเหลือคนเป็นหลักนั้น ความสำเร็จของงาน ไม่ได้ขึ้นอยู่กับงานใหญ่หรือไม่ใหญ่เป็นหลัก ชมรม.เชียงใหม่ ประสบความสำเร็จไม่ได้ขึ้นอยู่กับยอดขาย หรือมีคนมากินมากมาย แต่ขึ้นกับความร่วมแรง ร่วมใจ ความประณีต ประหยัด จนสามารถแจกฟรี และขายถูกได้อย่างน่าอัศจรรย์ ซึ่งงานปีใหม่นี้ แม้เศรษฐกิจไม่ดี ทุนเราจะมียน้อย แต่เราก็สามารถให้บริการประชาชน ได้อย่างทั่วถึงเพียงพอ แม้จะลดขนาดตลาดลง แต่ด้วยความประณีต ประหยัด และด้วยความร่วมแรง ร่วมใจกัน จึงทำให้เราสามารถทำสิ่งเล็กๆ ให้สำเร็จ และสมบูรณ์ได้ ก็หวังว่า อานิสงส์ของ

การที่พวกเราได้มาช่วยกันทำบุญงานปีใหม่มักจะมีผลทำให้เราได้พบกับชีวิตใหม่ๆ มีการเหยาะหยดสดใหม่ใส่ชีวิตเสมอๆ เข้าห้องน้ำก็ทำให้เป็นห้องใหม่ๆ ด้วยการขัดล้างทำให้สะอาดขึ้นที่ทำงานบ้านพักก็ทำให้ใหม่ได้ ด้วยการทำ ๕ ส. ให้นำดู นำเลื่อมใส และที่สำคัญ ชีวิตใหม่ๆ ของเราจะเกิดได้ก็ด้วยการเลิกนิสัยเก่าๆ มีกายกรรมใหม่ๆ วจรกรรมใหม่ๆ และมโนกรรมใหม่ๆ ไม่อยู่ในภพอย่างเก่า นั่นก็คือการเจริญ อธิศีล อธิจิต อธิปัญญา เพื่อพัฒนาชีวิตเราให้สดใหม่ใสแจ๋วใสชีวิตนั่นเอง

★ ไขข้อข้องใจว่าอะไรจะฝากคะ ?

พ่อท่านได้ขันชะเนาะปีใหม่ ให้ชาวอโศกมุงมั่น ขวนขวายกันให้มากขึ้น ระบบสาธารณโภคี ทำให้ชีวิตพวกเราสบายขึ้น นับวันๆ มีแต่จะทำให้ชีวิตเฉื่อยลงๆ ยิ่งความต้องการทางสังคมเพิ่มมากขึ้น แต่การก้าวหน้าเป็นไปอย่างช้า ภาวะความไม่สมดุลที่เกิดขึ้นจะนำไปสู่ความเสื่อม ดังนั้น เราจะต้องมุงมั่น พัฒนาต้อนรับปีใหม่ ด้วยการเพิ่มอธิศีล อธิจิต อธิปัญญา ถ้าไม่เช่นนั้นเราจะขวนขวายได้เพียงแค่ "บุญโลภียะ" เพราะไม่สามารถลดกิเลสลงได้ (อะไรคือ อธิศีล ที่เราต้องมุงมั่น จัดการอย่างเร่งด่วน...? ใครตอบได้นั้นคือผู้ที่ได้ชื่อว่า ผู้หมั่นสอบทาน

อ่านตอนอยู่เสมอ)

ในด้านสุขภาพ พ่อท่านให้เราตระหนักอย่างสำคัญกับ ๘ อ. ด้วยการไม่หลงกิน(ติดอร่อย) อย่าขี้เกียจ ออกกำลังกาย ระวัง อ.ต.ร. ในการใช้อารมณ์(อารมณ์ดี สุขภาพดี)มีอากาศดี มีการเอาพิษออก (ด้วยการออกกำลังกาย, อาหาร, พิษร้ายที่สุดคือ กิเลส ฯลฯ) จัดสรรการพักผ่อนให้สมดุล มีอิทธิบาท ๔ ให้ต่อเนื่องมั่นคง ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงยืนยันไว้ว่า จะสามารถ ต่ออายุออกไปได้เป็น ๑๐๐ปี

พ่อท่านอยากให้พวกเรา เพิ่มเติมในด้านญาณ วิชชา (รู้จัก-รู้แจ้ง-รู้จริง) กันให้มากขึ้น ควรได้ไตรปิฎก ทบทวน ตรวจอ่านว่า เราอยู่ใกล้หรือห่าง หรือยัง ?

หมายเหตุ ความสัมพันธ์ ระหว่าง ปิณยา - ญาณ และวิชชา นั้น เป็นฉันใด ???

ปิณยาในเมืองต้น ก็คือ ทวี (ตามเห็น ความเข้าใจ) และแน่นอนต้องเป็นสัมมาทิว ซึ่งปิณยาที่เป็นสัมมาทิวนี้ ก็ต้องเป็นปิณยาในไตรสิกขา ซึ่งก็ต้องเกี่ยวข้องกับ ศีล หรือ ศีลมีในตนแล้ว มันเป็นอย่างไร? สมาธิหรืออธิจิต มีการเจริญก้าวหน้า ไปหาบรรพผล ตามลำดับอย่างไร ?

เป้าสำคัญของปิณยา ก็ต้องตามรู้ ทั้ง ศีล ทั้งสมาธิหรืออธิจิต ปิณยาที่เกี่ยวข้องขยายขยายเชื่อมออกไปสู่อื่นๆ กว้างเพิ่มขึ้น ก็จะเป็น อธิปิณยาหรือ ญาณ ถ้าถึงขั้นวิชชา ก็คืออธิปิณยาในระดับที่มีฌานอยู่ร่วมทำงานด้วย อธิปิณยาในขั้นวิชชา นี้ คือ ตามรู้เฉพาะที่จะพาไปรู้จัก - รู้แจ้ง - รู้จริง ใน นิพพาน หรือรู้แจ้งความหมดกิเลสไปตามลำดับ จนถึงขั้นสุด อาสรัทขยญาณ ซึ่งวิชชาทั้ง ๗ ของพระพุทธเจ้า เป็นสามัญคุณผล ที่จะทำให้บรรลุผลเป็นสมณะที่ ๓-๔ ตามลำดับ

(คัดย่อจาก หนังสือ พุทธเป็น อภิวินัย อย่างนี้)

ตัวแทนครู ☆ ต่อจากหน้า ๑

คุณธรรม ๔ ประการ เป็นพื้นฐานในการเรียนรู้วิถีเศรษฐกิจพอเพียง มารับการอบรม

จำนวนผู้เข้าอบรม ๒๕ คน โดยเป็นตัวแทนจากโรงเรียน ๔ แห่ง และ ๑ ชุมชน มีทั้งนักเรียนและอาจารย์โรงเรียนละ ๓-๕ คน

สำหรับบรรยากาศ จากการสังเกตขณะฟังบรรยายจากนาย**แซมดิน เลิศบุศย์** ประธานชุมชนสันตติโคก และ**สมณะชาบซึ่งสิริเตโช** และการเดินดูชุมชน ผู้เข้าอบรมให้ความสนใจค่อนข้างดี และรู้สึกตื่นตัวในบางจุด เช่น การได้ดูดอกไม้งามพระอาริยะการชมพระวิหารพื้นที่

ผู้มาดูงานได้ให้สัมภาษณ์ ดังนี้
* **อ.ศิริพันธ์ กิตติสุขสถิต** ม.มหิดล
ถาม อาจารย์คิดอย่างไรในการนำผู้เข้าอบรม มาดูงานที่นี่

ตอบ เคยมาที่นี่ รู้ว่าที่นี่เป็นแก่นของเศรษฐกิจพอเพียงจริงๆ จึงอยากให้ผู้เข้าอบรมได้สัมผัสและศึกษาจากตัวอย่าง ทั้งจะได้เข้าใจคำว่าเศรษฐกิจพอเพียง

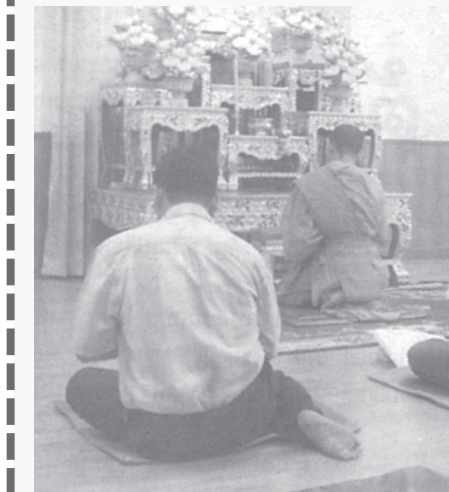
ถาม อาจารย์เห็นว่า ที่นี่พอเพียงอย่างไรคะ
ตอบ คือที่นี่มีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ที่

‘เสรีพิศุทธิ์’ ☆ ต่อจากหน้า ๑๒

อันเกิดจากผู้คนในสังคมคอยจะแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกัน และไม่ได้ใส่ใจต่อปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น ดังนั้นเราต้องหันมาให้ความสนใจด้านคุณธรรม และช่วยกันพัฒนาทางด้านจิตใจให้มากขึ้น

“จากปัญหาในจุดนี้ ศูนย์คุณธรรมจึงได้สนับสนุนการเปิดห้องวิปัสสนา โครงการศูนย์การเรียนรู้พุทธธรรมนำสุข ของโรงเรียนพุทธศาสนาวัดอานาตติย วัดชลประทานรังสฤษฎ์ เพื่อเป็นการฝึกอบรมเจริญสมาธิภาวนาแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไป โดยเชื่อมโยงกับการเรียนการสอนของโรงเรียนพระพุทธศาสนาวัดอานาตติย ซึ่งถือเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะนำพาเยาวชนของชาติให้ตระหนักถึงความ

อธิบายว่ากิน, อยู่ อย่างไรให้เป็นประโยชน์ ไม่ใช่อยู่อย่างกระเบียดกระเสียร แต่ที่นี้เป็นอยู่อย่างสมบูรณ์ ทันสมัย และทุกสิ่งทุกอย่างการเป็นเศรษฐกิจพอเพียงได้ดีมาก มีการพัฒนา ทั้งผู้คนที่พร้อมที่จะพัฒนาด้วย

ถาม อาจารย์คิดอย่างไรในการจะนำแนวคิดให้ผู้เข้าอบรมไปประยุกต์ใช้ ในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง

ตอบ คงต้องใช้เวลานานค่ะ เพราะมันเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก โครงการเขาใช้เวลา ๗ เดือนวันนี้ดีใจ เพราะมีเด็กคนหนึ่งเสนอว่า น่าจะได้มาเข้าค่าย เพื่อศึกษาวิถีชีวิตที่นี่ ก็คิดว่าจะนำไปปรึกษาหารือกัน หากเป็นไปได้เด็กๆคงได้คำตอบมากกว่านี้ค่ะ

* **น.ส.บุญญาวิ ม.๕ และนายปภรณ์ ปวช.ปี ๒**

ความรู้สึก-ประทับใจ “รู้สึกแปลกดี ไม่น่าเชื่อว่าจะมีบรรยากาศแบบนี้ในกรุงเทพฯ มันร่มรื่นมาก และชอบงานศิลปะที่นี่มาก โดยเฉพาะงานปั้น สวยงามประทับใจมากครับ”

* **อ.เบญญาภา ตนกกลาย**

ครูสอนร.อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ถาม อาจารย์รู้สึกอย่างไรในการมาดูงานที่นี่
ตอบ รู้สึกดีค่ะ ชอบบรรยากาศที่นี่มาก เดินดูงานก็รู้สึกว่า เราอยู่กลางป่าใหญ่ ร่มรื่นจนลืมไปเลยว่า ที่นี่กรุงเทพฯ รู้สึกที่นี่จัดสรรทุกพื้นที่ให้เกิดประโยชน์มากจริงๆ

ถาม อาจารย์มาในฐานะศึกษาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างเดียวหรือเปล่าคะ

ตอบ เป็นครูที่ทำโครงการขยะ ก็จะทำองค์ความรู้เรื่องขยะ ก็รู้สึกชุมชนจัดระเบียบได้ดีนะค่ะ ไม่ค่อยเห็นขยะ แสดงว่าที่นี่คงใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงจริงๆ วางๆจะ

สำคัญของการฝึกสมาธิ เพื่อพัฒนาด้านจิตใจต่อไป” พล.ต.อ.เสรีพิศุทธิ์กล่าว

ด้านพระครูวินัยธรวิสาร เตชปัญโญ พระอาจารย์ผู้สอนวิปัสสนา กล่าวว่า การจัดฝึกอบรมปฏิบัติธรรม จะเปิดอบรมในวันเสาร์-อาทิตย์ โดยสอนตั้งแต่ระดับการฝึกสมาธิเบื้องต้นไปจนถึงการอบรมวิปัสสนาแต่นักเรียนโรงเรียนพุทธศาสนาวัดอานาตติย และผู้ปกครองของนักเรียน ตลอดจนประชาชนทั่วไปที่สนใจ โดยยึดเอาแนวทางการฝึกอบรมตามแบบของพระเดชพระคุณ พระพรหมมิ่งกลางจารย์ (ปัญญานันทภิกขุ) ซึ่งถือเป็นการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับหลักสูตรในโรงเรียน ซึ่งเชื่อว่าจะเกิดผลดีต่อตัวผู้เรียนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว.

(จาก นสพ.ไทยโพสต์ เอ็กซ์-ไซท์ ฉบับวันที่ ๔-๕ ธ.ค.๒๕๔๙)

แวะมาพักจิตพักใจ รู้สึกสงบรื่นรมย์จริงๆค่ะ เมื่อ อา.๒๑ ม.ค. ๕๐ ณ สันตติโคก มีโครงการพัฒนาผู้นำเยาวชน ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง มีโรงเรียนเข้าร่วม ๔ โรงเรียน ร.ร.เทพศิรินทร์ ร.ร.ชลราชบุรี ร.ร.เทคโนโลยีตะวันออก (E-tech) ร.ร.แม่ริอณาคุณคอนเวนต์

วันนี้เป็นวันมาแสดงผลงานของแต่ละโรงเรียน ที่เคยมาอบรมที่สันตติโคก ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่อง

* **อาจารย์จากร.ร.แม่ริอณาคุณ**

ถาม อาจารย์รู้สึกอย่างไรกับผลงานของเด็กๆ ที่นำเสนอวันนี้

ตอบ รู้สึกดีค่ะ ทำให้เด็กๆ เขามีความภาคภูมิใจในผลงาน น้องๆก็จะได้ดูผลงานของพี่ๆ จะได้นำแนวคิดไปพัฒนาโรงเรียนตัวเอง รู้สึกเขามีการพัฒนาตัวเองได้ดี ยกตัวอย่าง ร.ร.เทพศิรินทร์ เขาก็แก้ปัญหาด้วยตนเอง คือรู้ว่าห้องน้ำสกปรก ก็ช่วยกันทำให้มันสะอาด รู้สึกประทับใจเด็กๆค่ะ

* **นายพรหมพัฒน์ ร.ร.เทพศิรินทร์ ชั้น ม.๕**

ถาม หนูคิดอย่างไรกับการนำเสนอผลงานในเรื่องห้องน้ำสะอาด

ตอบ คือผมได้มาอบรมที่นี่ แล้วกลับไปดูปัญหาของโรงเรียนว่ามีปัญหาอะไรที่พวกผมจะช่วยแก้ไขได้ และเห็นว่าห้องน้ำค่อนข้างสกปรก เพราะมีขี้หมูหรือ ทั้งตามพื้นและผนังก็สกปรก จึงคิดว่า เราน่าจะทำได้ จึงทำโครงการร่วมกับเพื่อน โดยการดูแลห้องน้ำจุดใดจุดหนึ่งให้สะอาดครับ และผมจะทำต่อเนื่องไปเรื่อยๆครับ ปีหน้าผมชั้นม.๖ ก็

จะทำต่อครับ
* **น.ส.สุเสรี(มด) สิประเสริฐ** ผู้นำอบรม
ถาม การที่เราอบรมเด็ก แล้วเห็นผลงานที่เขานำมาเสนอวันนี้ ประเมินได้ใหม่ว่าเป็นความสำเร็จของการอบรมหรืออามตคิดอย่างไรคะ

ตอบ ก็ไม่ได้คาดหวังว่าจะได้ผลอะไรมากมาย แต่จากการที่เราอบรมต่อเนื่อง ได้เห็นการพัฒนาการของเขา เช่น บางโรงเรียนส่งเด็กที่ค่อนข้างเกเรมาอบรมที่เราปรากฏว่า เขาเปลี่ยนไปในทางที่ดี จนเพื่อนๆที่โรงเรียนต้องตามมาดูว่า เขาทำไมเปลี่ยนไป

เราเคยจัดอบรมรวมกันสามโรงเรียน แม้จะเป็นเด็กๆ ต่างโรงเรียนกันแต่ก็ช่วยเหลือกันได้ดีมาก

* **ครูพิงฝน** ครูใหญ่ ร.ร.สัมมาสิกขาสันตติโคก

ถาม อยากทราบว่า อาเห็นข้อดีของการอบรมเด็กข้างนอกว่ามีผลดี - ผลเสียอย่างไรต่อสัมมาสิกขา

ตอบ มีผลดีคือ ได้ทักษะเพิ่ม แต่ผลเสียต้องระวังเรื่องศีลข้อ ๓ คุรุฝ่ายปกครองต้องทำงานหนักหน่อย

ถาม อยากทราบว่า อาเห็นข้อดีของการอบรมเด็กข้างนอกว่ามีผลดี - ผลเสียอย่างไรต่อสัมมาสิกขา

ตอบ มีผลดีคือ ได้ทักษะเพิ่ม แต่ผลเสียต้องระวังเรื่องศีลข้อ ๓ คุรุฝ่ายปกครองต้องทำงานหนักหน่อย

‘ไทย-แคนาดา’ ☆ ต่อจากหน้า ๑๒

โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย, โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม และโรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค

โครงการเริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ๒๕๔๙ สิ้นสุดโครงการเดือนเมษายน ๒๕๕๐ มีนักเรียน ๔,๐๘๐ คน และประชาชนจาก ๔๙ ชุมชน ร่วมกิจกรรมธนาคารขยะ

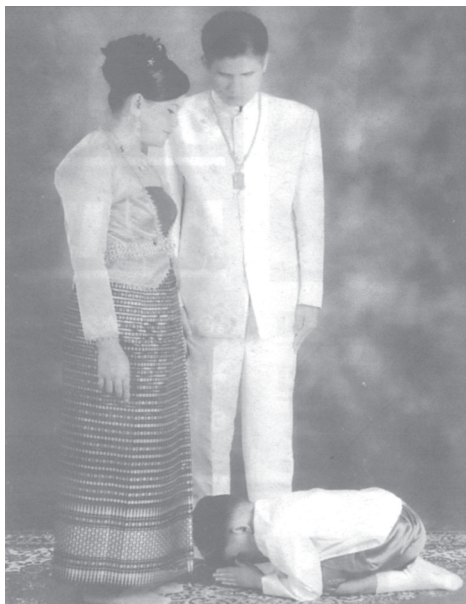
ว่าที่ **ร.ต.สมทรง สรรพโกศลกุล** นายเทศมนตรี เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ระบุว่า หลังจากทำโครงการธนาคารขยะในโรงเรียนพบว่า สามารถลดขยะได้หลายตันต่อวัน และกิจกรรมดังกล่าวถือเป็นการปลูกจิตสำนึกให้นักเรียนเยาวชน ตลอดจนประชาชนเพื่อให้เห็นความสำคัญของการลดขยะ คัดแยกขยะ การนำสิ่งของกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งนอกจากจะลดปริมาณขยะลงได้ ยังสามารถนำขยะขายเปลี่ยนเป็นเงินได้

ขณะที่ **ด.ญ.ณัฐดา กลัดปิ่น** อายุ ๑๔ ปี นร.ชั้น ม.๒ โรงเรียนเทศบาล

สรรพสามิต ที่เป็นคณะกรรมการของธนาคารขยะทำหน้าที่ซึ่งนำหนักและตรวจนับปริมาณขยะรีไซเคิลระบุว่า เมื่อนักเรียนนำขยะมาก็จะมีการคัดแยกประเภทของขยะ เช่น กระดาษ แก้ว โลหะ พลาสติก คิดตามราคาไปและลงสมุดเพื่อฝากขยะ แต่ธนาคารนี้ฝากอย่างเดียวไม่มีถอน เมื่อถึงช่วงปิดเทอมหรือมีขยะมากก็จะขายเปลี่ยนเป็นเงิน นำเข้าเป็นกองทุนเพื่อการศึกษานักเรียน โดยมีนักเรียนและคณะอาจารย์บริหารในรูปแบบของคณะกรรมการบริหารเงินทุนธนาคารขยะล่าสุดที่โรงเรียนมีเงินจากการทำธนาคารขยะไปแล้วกว่า ๕๐,๐๐๐ บาท

สรุปได้ว่า เมื่อทุกฝ่ายร่วมมือกัน ปัญหาขยะก็จะหมดไปและยังแปรสภาพเป็นเงิน หรือใช้ประโยชน์ต่อไปอีก ถือว่าเป็นตัวอย่างที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่มีปัญหาด้านการกำจัดขยะ ควรนำไปใช้ในพื้นที่.

(จาก นสพ.มติชน ฉบับวันที่ ๓ ธ.ค.๒๕๔๙)

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระเอกตลกลอดกาล ประชานชมรมลูกกตัญญู มอบโล่ให้ลูกกตัญญูคนแรกของโลก ด.ช.บอส อายุแค่ ๕ ขวบ ดูแลพ่อป่วยเป็นเจ้าชายนิทราได้ดีเยี่ยม

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระเอกตลกลอดกาลนี้ เก้าอี้ประชานชมรมลูกกตัญญู พร้อมมอบโล่ เกียรติยศลูกกตัญญูคนแรกของโลก แก่น้องบอส เด็กวัย ๕ ขวบ ที่ก้มกราบเท้าพ่อแม่มาตั้งแต่เล็ก พร้อมปรนนิบัติดูแลคุณพ่อที่ป่วยเจ้าชายนิทราจนอาการดีขึ้น พระเอกชื่อดังเผยโครงการเทิดพระเกียรติ พระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา เปิดตัวโครงการ “กราบเท้าพ่อแม่” กัดเลือก ๓,๓๓๓ ครอบครัว ตัวอย่าง บ้านที่กตัญญูพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมชกสถานติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ประชานชมรมลูกกตัญญู กล่าวถึงการเปิดตัวชมรมลูกกตัญญูในครั้งนี้ว่า สำหรับการจัดตั้งชมรมลูกกตัญญูครั้งนี้ เนื่องจากภาวะการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีและการสื่อสารไร้พรมแดน ทำให้ทุกคนต้องต่อสู้ดิ้นรนเลี้ยงชีพ และเกิดการ

สุดยอดลูกกตัญญู ได้ ขวบ ดูแลพ่อป่วย

▲ ด.ช.สุวิชา คุณคำ เด็กชายยอดกตัญญู

แข่งขันจนไม่มีเวลาเอาใจใส่ใกล้ชิดกับบุคคลในครอบครัวเหมือนในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งสังเกตได้จากพ่อแม่และลูก พุดคุยปรึกษากันน้อยลง บางครั้งก่อให้เกิดปัญหาสังคมที่บุตรหลานหลายครอบครัวไปมีว่สูมอบายมุขและยาเสพติด ยิ่งกว่านั้นยังทำให้เยาวชนขาดความเคารพนับถือบุพการี ถือเป็นการทำลายวัฒนธรรมไทยอย่างร้ายแรง จึงทำให้เกิดแนวความคิด (อ่านต่อหน้า ๘)

‘เสรีพิศุทธ์’ สอนสมาธิเยาวชน

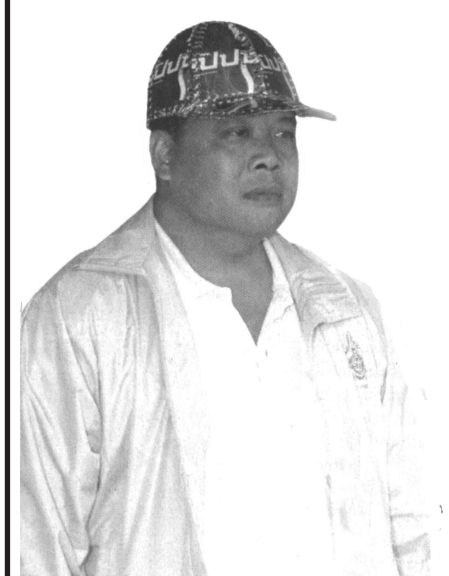
ศูนย์คุณธรรมร่วมกับโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดชลประทานรังสฤษฎ์ เปิดศูนย์การเรียนรู้ กิจกรรมห้องวิปัสสนา พล.ต.อ.เสรีพิศุทธ์ ในฐานะประธาน ซึ่งปัจจุบันคนหลงใหลแต่วัตถุ ห้างไกลคุณธรรม เชื่อกิจกรรมนี้จะช่วยให้เด็กและผู้ปกครองหันมาให้ความสำคัญกับพระธรรมมากขึ้น

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินร่วมกับโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์วัดชลประทานรังสฤษฎ์ เปิด “ศูนย์การเรียนรู้พุทธธรรมนำสุข กิจกรรมห้องวิปัสสนา” โดยมีพระพรหมมิ่งกลาจารย์ (หลวงปู่ปัญญานันทภิกขุ เจ้าอาวาสวัดชลประทานรังสฤษฎ์ เป็นประธาน พร้อมด้วย พล.ต.อ.เสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส รักษาการประธานกรรมการศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม) อาจารย์นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม พระครูวินัยธรวิฑูรย์ เตชะบุญโญ เลขาธิการโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ รวมทั้งนักเรียนและผู้ปกครองร่วมในพิธี

พลตำรวจเอกเสรีพิศุทธ์ เตมียาเวส รักษาการประธานศูนย์คุณธรรม กล่าวว่าการพัฒนาทางด้านจิตใจเป็นสิ่งที่สังคมไทยได้ละเลยมาเป็นเวลานาน และมุ่งเน้นพัฒนาทางด้านวัตถุเป็นหลัก สังคมยุคปัจจุบันจึงเต็มไปด้วยปัญหาความวุ่นวายสับสน (อ่านต่อหน้า ๑๐)

‘ไทย-แคนาดา’ร่วมมือ ตั้งธนาคารขยะโรงเรียน

“พระนครศรีอยุธยา” เป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวระดับโลก ได้รับการยกย่องว่าเป็นเมืองมรดกโลกด้านศิลปวัฒนธรรม แต่ละปี พระนครศรีอยุธยา ต้อนรับ

นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติเกือบ ๓ ล้านคน ส่วนใหญ่เข้ามาเที่ยวชมโบราณสถานที่ตั้งอยู่ในเขตเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา พื้นที่ในความรับผิดชอบของเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ขณะที่เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยามีพื้นที่รับผิดชอบถึง ๑๕ ตารางกิโลเมตร มีประชากรกว่า ๖๐,๐๐๐ คน ประชากรแฝงอีก ๑ เท่าตัว มีสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหลายสถาบัน เมื่อพื้นที่มีคนมากและเข้ามาท่องเที่ยวมาก ปัญหาที่หนีไม่พ้นคือ “ขยะ” โดยปัจจุบันขยะในเขตเทศบาลพระนครศรีอยุธยามีจำนวนวันละประมาณ ๗๐ ตัน ซึ่งเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยามีเจ้าหน้าที่พร้อมรถขยะเก็บขยะตามสถานที่ราชการ ชุมชน ถนน รวมถึงสถานที่ท่องเที่ยวแล้วนำไปฝังกลบที่บ่อขยะของเทศบาลที่อยู่นอกเกาะเมืองแบบวันต่อวัน จึงไม่มีปัญหาขยะตกค้าง

โครงการธนาคารขยะในโรงเรียนเทศบาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ร่วมรณรงค์ส่งเสริมการแยกขยะ

หนึ่งน้อย ทอยเต็ม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งในหนึ่ง

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๙๕(๓๑๗) ปักษ์หลัง มกราคม ๒๕๕๐

และแม้ว่าปัจจุบันเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาจะไม่มีปัญหาเรื่องการจัดขยะ แต่ในอนาคต ปัญหาขยะล้นเมืองอาจเกิดขึ้นได้ เทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา จึงเริ่มโครงการธนาคารขยะในโรงเรียน โดยได้รับการสนับสนุนทั้งงบประมาณและงานวิชาการจากสถาบัน SEA-UEMA project ประเทศแคนาดา ที่ร่วมกับ AIT หรือ

สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย จัดตั้งโครงการธนาคารขยะในโรงเรียนสังกัดเทศบาลนคร ๘ โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน, โรงเรียนเทศบาลชุมชนบ่อเมฆ, โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุ, โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิต, โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน (อ่านต่อหน้า ๑๐)